

נועם שיח

שיחות אב"ד סאנטוב שליט"א

חנוכה

פניני נועם שיח

וישב-חנוכה תשפ"א

מכון אפריון לשלמה

לייקווד תשפ"א

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א
אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות
נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת
האי גברא רבא יקירא, חוב"ט
הרה"ג ר' יהושע רוזנפלד שליט"א
ראש הכולל "רוח חיים" - מחשובי מתפללי ביהמ"ד סאנטוב
לרגל שמחת האירוסין של בנו
החתן היקר המופלג בתורה ויראת שמים
החתן ברוך דוד נ"י
בורא עולם בקנין השלם זה הבנין

חנוכה

פניני "נועם שיח"

מלוקטים מהגליונות שי"ל במשך השנים

פעם אחת נכנס הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זי"ע לביהמ"ד להדליק נרות חנוכה, הרבי שהה כמה דקות שלא כהרגלו, ולפתע ציווה על המשמש להכניס את המנורה לחדרו. לאחר כמה דקות יצא שוב עם המנורה והדליק את הנרות כדרכו. החסידים שראו מעשה זה, חשבו שבוודאי היה להרבי בכך עניינים נסתרים וגבוהים העומדים ברומו של עולם, אך לאחר מעשה גילה המשמש בעצמו שלא "סתרי תורה" היו שם, אלא "גדלות המדות", וכך סיפר:

באותו יום, בשעה שהכין המשמש את המנורה, טעה ושפך לתוך הבזיכים משקה "מעד" (מי דבש) במקום שמן זית. בכניסתו, הבחין הרבי מיד בטעות, וכדי שלא לבייש את המשמש, הורה להכניס את המנורה לחדרו, ושם שפכו את ה"מעד", והכניסו במקומו שמן זית...

פעם נשאל הגה"ק מסאטמאר זי"ע, על מנהגו שלאחר הדלקת נרות חנוכה הוא עורך שולחן "לחיים" עם מזונות ומשקה, והשיב הרבי: בריש מסכת ביצה מובא מחלוקת בית שמאי ובית הלל בדין ביצה שנולדה ביו"ט, בית שמאי אומרים תאכל וב"ה אומרים לא תאכל, וברש"י ביאר על "לא תאכל" – מפרש בגמרא טעמא. ויש לתמוה למה לא כתב כן רש"י גם על "תאכל" – בגמרא מפרש,

רואים מזה, שעל "תאכל" – על כך שאומרים לאכול – לא שואלים קושיות למה, אם יש קושיא, זה רק על מה שאומרים שלא לאכול...

סיפר לי אחד שנתגדל בבני ברק, שבהיותו ילד, היה נהנה לחזות בעבודת הקודש של הרה"ק בעל "ישועות משה" מוויז'ניץ זי"ע – למרות שמוצאו ממשפחה ליטאית – והיה מגיע מפעם לפעם להשתתף בעת הדלקת נרות חנוכה של הרבי.

וסיפר לי מזכרונותיו, שבהיותו ילד שובב קצת – א לעבעדיג'ער יונגל – נכנס פעם אחת מתחת כל השולחנות, ותחת הרגלים של האנשים, וזחל עד שהגיע ממש קרוב להרבי, ואז ישב על הרצפה, מול פניו של הרבי, וכך היה בטוח שיראה טוב את הדלקת הרבי.

מספר היהודי, כשהרבי סיים להדליק נרות חנוכה, והתחילו לזמר את הזמירות, התחיל הרבי להסתובב מצד לצד, ולפתע, הגיע סמוך למקום ישיבתו של הילד מתחת לשולחן, וכשהרבי הבחין בו, התכופף אליו, וצבט לו את לחיו מתוך חיבה...

סיפר לי אחד, שבשנת תשע"ז – שנה קודם הסתלקותו של הגה"ק בעל "תורת מרדכי" מוויז'ניץ זי"ע – היה נוכח בהדלקת נרות חנוכה אצל הרבי, והבחין שבעת אמירת ה"לשם יחוד" קודם הדלקת נר חנוכה, עמד אחד על יד הרבי כדי לעזור לו לומר את ה"לשם יחוד". לפתע פנה הרבי אליו ואמר לו "היות ואתה הולך

לעזור לי באמירת ה"לשם יחוד", הנני מבקש ממך, שגם אתה תלבש את הגארט"ל בעת אמירתה"...

בילדותי זכיתי לבקר כמה פעמים אצל הגה"ק מסאטמאר זי"ע. אבי מורי ז"ל היה לוקח אותי עמו להיות במחיצת הקודש בהושענא רבא ובמעמד הדלקת נרות חנוכה. את המעמד בהושענא רבא, זאת לא שייך לתאר עלי גליון, כי היה זה מעמד עילאי באופן נעלה ומיוחד ביותר, דלה העט מלהביעה... ומעמד הדלקת נרות חנוכה, גם זה היה מעמד מיוחד במינו. גם בבחרותי נסעתי אליו לימי החנוכה, ומיד כשהיו נכנסים לבית המדרש, היו מרגישים אורא עילאית ומרוממת ביותר, פני הרבי הבהיקו באור זך ומיוחד. אני זוכר היטב את הברכה על הדלקת נרות חנוכה שנאמר באש להבה הבוקע רקיעים.

ראיתי אימרא נפלאה בספר "דולה ומשקה", שהביא משמיה דהרה"ק רבי לוי יצחק מאוז'יערנא זי"ע (נכד הרה"ק מרוז'ין זי"ע), דהנה ידוע שהימים הנמוכים ביותר של החודש - הם בסוף החודש, והשעה הנמוכה ביותר מהיום - הוא בתחילת הלילה עד חצות, והמקום הנמוך ביותר בעולם - הוא למטה מעשרה טפחים, והצד הנמוך ביותר מהקצוות - הוא צד שמאל, והנה נר חנוכה הוא בסוף החודש דייקא, וזמן הדלקתו בתחילת הלילה דייקא, והנחתו למטה מעשרה טפחים דייקא, ובצד שמאל דייקא - ללמדנו מוסר השכל, שלא יתייאש האדם אפילו כשהוא במצב גרוע מאוד בכל החסרונות, ונדמה לו שהעולם

חשך בעדו, אלא יתחזק באמונה ויאמין שהכל מאת השם יתברך ושהוא לטובתו, ואז יאיר לו ה' ברוב רחמיו וחסדיו, ובעזרתו יוושע במהרה.

לפני שנים רבות שהה בלייקווד מרן האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א - על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק, עוד בחיים חיותו של אביו הגה"ק מרן ה"ישועות משה" זי"ע, ואירע שנצרך לנסוע לניו יארק בדחיפות, ולא היתה לו דרך איך לנסוע, והמסבב כל הסיבות סיבב שאני אהיה המנהיג ישראל... ובאמצע הדרך עצרנו למלאות דלק [גאזולין] להמכונית, והסתובב אלי הרבי ואמר: "אמונה" הרי היא "בניין" - בלי זה אי אפשר לנסוע...

בספר "נשמת ישראל" הביא שישמע מגדול אחד שאמר על הא דאמר הנביא (זכריה ח', י"ט) שלעתיד לבוא יתהפכו ד' התעניתים לימים טובים בישראל - ועל זה אמר - שאין הכוונה שלעתיד לבוא יתהפכו ימים אלו ליו"ט, אלא הכוונה שלעתיד לבוא יראו שבאמת כל הצרות והנגישות שסבלו ישראל הכל היה לטובה לכלל ישראל, וכל מה דעבד רחמנא לטב עבד - והם היו באמת "ימים טובים ומתוקים"...

בשנות בחרותי, בעת למדי בישיבת "באר שמואל", היה לנו מגיד שיעור אחד שהיה מקורב מאוד אל כ"ק האדמו"ר מסקולען זי"ע בעל "נועם אליעזר". יום אחד אמר לנו המגיד שיעור, שאם נלמוד טוב, אזי יתן לנו אח"כ מתנה מאוד חשובה.

כשהגיעו ימי החנוכה, אמר לנו המגיד שיעור שכעת יתן לנו את המתנה, ואמר לנו שבכוונתו לנסוע ביחד עם כל הבחורים לויליאמסבורג אל האדמו"ר מסקולען, והרבי יערוך אתנו מסיבת חנוכה פרטית, ולא יהיה רשות לאף אחד מלבדנו להשתתף.

וכך הוה, נסענו אל הרבי, והכניסנו אל חדר הרבי, ורק אנו הבחורים עם המגיד שיעור השתתפנו שם, והיתה מסיבה מיוחדת ומפוארת שמאוד קשה לשכוח. הרבי זצ"ל התייחס במאור פנים וחביבות מיוחדת לכל בחור ובחור, שרנו ביחד שירי רגש נעלים ומרוממים של חנוכה וניגונים אחרים, והרבי השמיע לנו מדברות קדשו לכבוד חנוכה, וחילק לכל בחור חנוכה געלט, ובירך כל אחד בנפרד בברכות לרוב מעומק לבו הטהור, והיה זה באמת מתנה מיוחדת ממש – השווה יותר משאר המתנות שהיינו יכולים לקבל...

הייתי הולך לעתים לשולחנו הטהור של כ"ק האדמו"ר מסקולען זי"ע, והיתה לי קביעות לנסוע באחד מימי החנוכה להשתתף בעת הדלקת נר חנוכה, ומאז שבני מאיר דוב ני"ו היה עדיין ילד קטן, לקחתי אותו עמי, וכשבני היה בן שבע או שמונה, אם היו מעירים אותו באמצע הלילה בחודש תמוז, ומבקשים ממנו לשיר את הזמר "הנרות הללו" של חצר הקודש סקולען, היה שר אותו עם כל הדקדוקים וה"סקולענער תנועות"... (בסעודת ברית מילה לבן הרב מאיר דוב שליט"א – "נועם שיח" כי תשא תשע"ו, מס' 49)

אנו עומדים בימים הקדושים – די הייליגע לעכטיגע טעג – של חנוכה. והנה ידוע הא דאיתא בספ"ק, שחנוכה הוא זמן המסוגל לתפילה, והשכינה כביכול נמצאת למטה מעשרה טפחים, ולכן מן הראוי והנכון שבימים אלו יתאמץ כל אחד ואחד לבקש מאת הקב"ה להיוושע בכל טוב סלה.

וכן איתא ב"פרי מגדים" (אשל אברהם או"ה ריש סי' תר"ע), שחנוכה הוא זמן שצריכים להתחזק בענין התפילה, וכן יש ענין להרבות אז בתפילה – ואמרתי בבדיחותא, שכך רואים בביהמ"ד גבוה דלייקווד, שבכל ימות השנה מתפללים "מנחה קצרה", דהיינו שהש"ץ חוזר את תפילתו רק עד לאחר הקל הקדוש, אבל בימי החנוכה מתפללים את כל תפילת המנחה... (ואף שטעם הדבר הוא כדי שיאמרו "על הניסים" בחזרת הש"ץ, אבל רואים שבחנוכה מרבים בתפילה).

ובמיוחד שהשבוע נזכה בע"ה ליום הגדול של "זאת חנוכה", וידוע מה שאמר הרה"ק מרוז'ין זי"ע, שמה שצדיקים פועלים בתפילתם בימים הנוראים – ומבטלים כל הגזירות הרעות, יכול כל יהודי באשר הוא לפעול ב"זאת חנוכה", וזה מרומז גם במאמר נעים זמירות ישראל (תהלים ל"ב, ו'): על זאת יתפלל כל חסיד – שבזאת חנוכה יכול כל אחד להתפלל ולפעול.

וכמו כן איתא בשם הרה"ק מאלכסנדר זי"ע בספר "ישמח ישראל" (פרשת וישב) בביאור הפסוק (תהלים קי"ח, כ"ג): מאת ה' היתה זאת היא נפלאות בעינינו, ש"זאת" היא רמז ל"זאת חנוכה", שהקב"ה נתן מתנה לבני ישראל את היום הגדול של "זאת חנוכה" – שביום זה יכולים לפעול דברים גדולים ונשגבים עד למאוד, נסים ונפלאות ממש.

בספר "דברות חיים" כתב על מה שאמרו חז"ל (מסכת שבת דף כ"ב ע"א) שאסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה, ד"להרצות" הוא

מלשון "ריצוי תפילה", אסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה, כשהאדם מתפלל, יזהר שלא יתפלל על עניינים גשמיים בלבד, דהיינו "מעוֹת" וכדומה, ובפרט בימי החנוכה שהם ימים המסוגלים לקבלת התפילות, יזהר ביותר להתפלל בעיקר על עניינים רוחניים, ולא רק על דברים גשמיים.

והנה כבר הזכרנו בעבר כמה פעמים, שאם אדם רוצה שתפילותיו יתקבלו לרחמים ולרצון, אז זה דווקא אם הוא מכבד ומוקיר ומחשיב את ענין התפילה כראוי.

ואיתא בחז"ל (מסכת ברכות דף ס"ב ע"ב) על דוד המלך, שבזקנותו כאשר היה לו קר, לא היה יכול ליהנות מהבגדים להתחמם בהם, כי הוא ביזה את הבגדים במה שכרת את כנף מעילו של שאול המלך, וכל המבזה דבר אינו נהנה ממנו לבסוף, וכן הוא בענין תפילה, אם אדם מבזה את ענין התפילה – הוא מדבר בעת התפילה – ואינו מכבד את קדושת בית הכנסת כראוי, אז אינו יכול ליהנות מענין התפילה – הוא יכול להתפלל ולחזור ולהתפלל, ואפילו בזאת חנוכה, ותפילותיו לא יתקבלו לרצון, כי הוא מבזה את התפילה, ואם מזלזלים בדבר – אין יכולים שוב ליהנות ממנה כשמצטרכים לכך... (ועיי' "נועים שיח", מס' 13, פרשת שופטים תשע"ד).

בדרשות הצ"ח (דרושים לחנוכה) כתב דבר נפלא: בימים הללו ראוי ליתן לב לתקן כל הדברים הגורמים לשכינה שתסתלק מישראל, שזה היה כוונת היוונים, והנה בעוה"ר בעת הגלות אפס מקום להשראת השכינה, כי חרב בית מקדשנו, והקב"ה ברחמיו השאיר לנו שארית, וכתב (יחזקאל י"א, ט"ז): ואהי להם למקדש

מעט – אלו בתי כנסיות (ראה מסכת מגילה דף כ"ט ע"א), ושם השכינה שורה, ואלו המדברים בביהכ"נ אין לך מורד במלכו של עולם בהיכלו ולפניו גדול מזה, וזה מטמא אויר הקודש דוגמת היוונים שטימאו המזבח, כי זה מעמיד צלם בהיכל, כי בכל עבירה נעשית קליפה ורוח הטומאה, ובעוה"ר נתפרץ הדבר מאוד, עכ"ד.

הנה מבואר מדבריו הקדושים גודל מעלת עבודת התפילה, ובפרט בימי החנוכה, שאז רצו היוונים לגרום להסתלקות השכינה מכלל ישראל חלילה, לכך צריכים לתקן כל העניינים הגורמים להסתלקות השכינה מישראל, ובימינו הרי הניח לנו הקב"ה את ה"בית מקדש מעט", שהם בתי הכנסיות ובתי המדרשות, בהם השכינה שורה, ואם אחד אינו מכבד את הבית המדרש כראוי, או שמדבר באמצע התפילה, הרי הוא גורם חלילה שהשכינה תסתלק מהבית מקדש מעט – הבית המדרש.

אשר על כן, יש ענין גדול, במיוחד בימי החנוכה הקדושים האלו, לחזק את העניינים המרבים השראת השכינה בישראל, וידקדק להגיע בזמן התחלת התפילה, ושלא לדבר בעת התפילה, כדי שהשכינה לא תסתלק משם, ומדה טובה מרובה, כאשר יזהרו בכל הדברים המרבים השראת השכינה, אזי כל התפילות יעלו ויבואו לרחמים ולרצון לפני אדון כל.

בשבת קודש קודם תפילת מוסף אומרים תפילה מיוחדת: ומי שמייחדים בתי כנסיות לתפילה ומי שבאים בתוכם להתפלל ומי שנותנים נר למאור ויין לקידוש ולהבדלה – הקב"ה ישלם שכרם.

וצריכים להבין, בשלמא "ברכה" לאלו הנותנים "נר למאור", מובן הדבר היטב, כי רק יחידי סגולה זוכים להבין את נחיצות וחשיבות הדבר לתרום "נר למאור" כדי שהבית המדרש יוכל להתקיים בהרחבה גדולה ולהנאות את המתפללים בתוכו – ולהם באמת מגיע ברכה גדולה – אמנם "ומי שבאים בתוכם להתפלל", איזו ברכה מגיע להם? – וכי יעלה על דעתנו שיהודי שומר תורה ומצוות ישאר בביתו ולא ילך לבית הכנסת להתפלל? – איזה "יישר כח" מגיע לו על זה?

ברם ביאור הדבר הוא כך, דהנה ישנם כאלו הבאים באמת לבית הכנסת, אבל הם באים לשם לשוחח עם חבריהם, להעביר את הזמן, והלא לא זאת היא המטרה של הבית הכנסת, הבית הכנסת נועדה כדי שיבואו לשם "להתפלל" להקב"ה – וזהו מה שאומרים "ומי שבאים בתוכם להתפלל" – הם באים לבית הכנסת כדי להתפלל, הם יזכו בודאי לברכה גדולה, וכל תפילתם יתקבלו ברחמים וברצון לפני אדון כל אמן כן יהי רצון...

מרון האדמו"ר מוויז'ניץ שליט"א – על ישראל הדרתו בקרית וויז'ניץ בני ברק אמר פעם, שיש אנשים שבעת עמדם בתפילה, הם נתקפים לפתע ברטט ורעדה – ס'כאפט זיי אן א "ציטער" – ולפעמים ה"ציטער" הזה הוא דבר טוב, ולפעמים אינו דבר טוב – וזה תלוי מהיכן ה"ציטער" נובע – אם הוא מגיע מן "הלב", שהוא מתבונן בעומק שכלו לפני מי הוא עומד ומתפלל – לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, ומעוצם התבוננותו הוא נתקף בחיל ורעדה, אז בודאי שזה דבר מאוד טוב, ברם אם זה מגיע מן ה"כיס", כי יש לו

שם פלאפון שרוטט, אין זה דבר טוב... – כי אמנם עצם הדבר שזה לא מצלצל בקול רם, הוא דבר טוב כשלעצמו, בבחינת הרע במיעוטו, כי אין זה מפריע לאנשים אחרים מלהתפלל, אבל זה שהפלאפון רוטט אצלו בכיס, אינו דבר טוב, כי זה מפריע להאדם עצמו מלהתפלל, כי לא כך מתפללים, ולפעמים הדבר גורם שיסתכל בפלאפון לדעת מי מתקשר, ולפעמים מנהלים עסקים באמצע התפילה וכדומה, ואין זה כבוד התפילה...

ואפשר לפרש ברמז, על מאמר חז"ל שהזכרנו מקודם "אסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה", שחז"ל הורונו את האופן בו צריכים להתפלל, ואמרו לנו "אסור להרצות מעות כנגד נר חנוכה" – אסור לנהל עסקים – "פיר נישט קיין געשעפטן" – באמצע התפילה, וק"ו בימי החנוכה המסוגלים לקבלת התפילות...

מסופר על הרה"ק מבארדיטשוב זי"ע, שפעם אחת לאחר התפילה ניגש אל אדם אחד, והושיט לו את ידו בברכת "שלום עליכם" רבתי, והלה הסתכל על הרבי ולא ידע מה הרבי רוצה ממנו, עד שאמר לו הרבי "הלא כעת באמצע תפילתך שוטטת ברחבי העולם, וסידרת את העסקים שברשותך, ובכן, החוזר מדרך רחוקה ואמרים לו "שלום עליכם"...

ואחד המגידים המליץ על אלו המנהלים את עסקיהם באמצע התפילה, ומשוטטים במחשבתם בכל מקום חוץ מבסידור הפתוח לפניו – דהנה כתיב (תהלים כ', ה'): אלה ברכב ואלו בסוסים ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר – ישנם כאלו שכדי להגיע למחוז חפצם במקום מרוחק, הם צריכים לנסוע ברכב או בסוס, אבל "אנחנו" –

"בשם ה' אלקינו נזכיר" – מיד שהוא מתחיל להזכיר את שם ה' ולהתפלל, הוא כבר נמצא שם במחוז המרוחק, ללא הסוס והרכב...

בשנים עברו, ראיתי אצל אבי מורי ז"ל (הרה"ח הנעלה מו"ה יעקב אלעזר ב"ר שלמה זלמן ז"ל - נלב"ע ד' שבט תשס"ב), את גודל התאמצותו שלא לנטות כמלא נימא מהנהגותיו הטובים אשר קיבל מאבותיו. הסיפור שלפנינו אירע בחנוכה האחרון לימי חייו:

בבוקר של "זאת חנוכה", התקשר אלי אבי ז"ל ממטת חליו בבית החולים, ואמר לי בסגנונו העדין, אם הדבר אפשרי, אבקש שתבא היום עם כל הילדים אלי בבית החולים...

הדבר היה אצלי פלא גדול, כי ידעתי את דרכו, שמעולם לא דרש שום דבר ממני בעד עצמו, ומעולם לא הטיל עול ולא לחץ עלינו לעשות דבר למענו, ומה יום מיומיים שהוא מבקש ממני להביא את הילדים, התחלתי לפחד שמא הורע מצבו ר"ל, וחרדה אחזתני בהעלותי זאת על לבי, כי לא מצאתי שום סיבה אחרת.

אזרתי עוז והצגתי הרהורי לבי לפני אבא בטלפון, בטרם יצאתי מביתי, "האם אינך מרגיש טוב?", שאלתי. אבי הבין את דאגתי, וענה ואמר לי, המצב שלי הוא כמו שהיה אתמול ושלשום – ובכל זאת הנני מבקש שתביא את הילדים לכאן – אם אפשרי לך.

השתוממתי על דבריו, כי בתחילת החנוכה הבאנו את כל הילדים אליו לבית החולים, וכדרכו חילק לכל אחד מתנה מיוחדת אשר הכין מראש, ובעצמו רשם על כל מתנה שם הילד. אבי הבין את תמיהתי, וענה ואמר "אמת נכון הדבר שהילדים כבר ביקרו אצלי בימי החנוכה, וחילקתי להם מתנות, וזימרו לפני מעוז צור, ונהנית מאד, אך מכיון

שמנהגי לחלק להם מדי שנה מעות חנוכה, וזאת הפעם שכחתי בעת שהיו אצלי בבית החולים, על כן שאלתי ובקשתי אם אפשר שיבואו הילדים שוב היום "זאת חנוכה" בעוד יום, כדי שאוכל לחלק להם מעות חנוכה...

בשבת חנוכה שעל"ט אמרתי בשם הרה"ק מרוז'ין זי"ע, שמה שצדיקים יכולים לפעול בתפילותיהם בימים הנוראים – ומבטלים כל הגזירות הרעות – יכול כל אחד ואחד לפעול ביום הגדול של "זאת חנוכה", וזה מרומז במש"כ (תהילים ל"ב, ו'): על זאת יתפלל כל חסיד – שבזאת חנוכה יכול כל אחד לפעול דברים גדולים ונשגבים.

הנה בזאת חנוכה העל"ט אירע דבר נפלא ועצום, שהאדם היקר והמפורסם, "בעל בטחון" נפלא הרה"ח ר' שלום מרדכי רובשקין הי"ו, יצא מאפילה לאור גדול שלא כמצופה – מרגע אחד למשנהו – והיה זה בו ביום של "זאת חנוכה"! – מאת ה' היתה זאת – ביום הגדול הזה של "זאת חנוכה", היא נפלאות בעינינו – היתה הגם הגדול הזה והפלאי – חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו!

למשמע הבשורה הטובה, רבתה שמחה עצומה בכל העולם כולו, והיה קידוש ה' גדול מאוד, שאלפי בני ישראל בכל העולם, שמחים בלב ונפש ממש עם יהודי שלא מכירים אותו כלל – ואכן הקידושא רבא הזה, הגדול והמפואר, היא נדבת לבו של ידידנו הנגיד החסיד הרה"ח ר' יהושע הלוי וויינפעלד הי"ו, גבאי נאמן דקהילתנו – לכבוד שחרורו הפלאי של הרה"ח ר' שלום מרדכי

הי"ו – אשר לא ראהו מעולם, אך שמח עמו בשמחתו, ביחד עם אלפי בני ישראל, ובת קול יוצאת ואומרת "מי כעמך ישראל!"...

הנה ידוע, שהנס של חנוכה אירע כאשר רצו היוונים לעקור מישראל רח"ל שלשה דברים "שבת חודש ומילה". וצריך להבין למה נטפלו דווקא לשלשה אלו, ולמה לא רצו לעקור מצות תפילין למשל, שנקרא ג"כ "אות" (ראה דברים ו', ח'), או מצות ציצית וכדומה.

וראיתי בספר "שרגא בטהרה" שכתב לתרץ בזה, שאת שלשה מצוות הללו קיבלו ישראל על עצמם מאהבת הבורא, משא"כ שאר המצוות שקיבלו על עצמם ע"י כפיית הר כגיגית שכפה עליהם הקב"ה את הר סיני, שהרי "שבת" כבר נצטוו במרה קודם בואם למדבר סיני ששם ניתנה להם התורה, ואז קיבלו על עצמם את השבת מאהבה, וכאשר עינינו תחזינה שכאשר חל יום טוב בשבת, מוסיפים לומר בנוסח ברכת היום של תפילת שמונה עשרה, "באהבה" מקרא קודש, ופירש הלבוש (או"ח, סי' תפ"ז ס"א) הטעם בזה, לפי שאת השבת קיבלו מאהבה וכמו שהזכרנו.

וכמו כן מצות מילה נצטוו עליה קודם מתן תורה, ולא היה על זה "כפה עליהם את ההר כגיגית". וכן איתא בחז"ל (מסכת שבת דף ק"ל ע"א): כל מצוה שקבלו עליהם בשמחה כגון מילה עדיין עושים אותה בשמחה.

גם בחודש מצינו שהיה הציווי על זה קודם מתן תורה, כשהיו במצרים, שנאמר להם (שמות י"ב, ב'): החודש הזה לכם ראש חדשים.

נמצא ששלשה מצוות אלו קבלו ישראל עליהם באהבה ובשמחה, וכן גם בעצם שמות שלושת המצוות הללו נרמז דבר זה, כי ש'בת מ'ילה ח'ודש הוא ראשי תיבות "שמח".

וזהו מה שרצו היוונים לעקור מישראל, את קבלת התורה ומצוותיה "באהבה", שכאשר ראו את השמחה שהיתה להם בעשיית מצוות אלו, חרה להם הדבר עד מאד.

והנה ידוע מה שמדקדקים העולם בפסוק הנאמר בתוכחה שבפרשת 'כי תבא', שנאמר שם (דברים ח', י"ט): והיה אם שכח תשכח את ה' אלקיך. ולכאורה תמוה מאוד לשון הכתוב, שהרי "והיה" הוא לשון שמחה (ויק"ר י"א, ז'), ולשמחה מה זו עושה כאשר שוכחים חלילה וחס את השי"ת!?

ופירש בזה הרה"ק ה'חוזה' מלובלין זי"ע, שאדרבא, הכתוב בא לפרש את גודל מעלת השמחה, וזוהי כוונת הכתוב, לעורר את האדם ולומר לו, דע לך שאין לשכוח את ענין השמחה, כי על ידי זה תוכל להגיע לשכחת עוד ועוד מצוות עד שתשכח לגמרי את השי"ת רח"ל, וכך מתפרש הפסוק: "והיה אם שכוח" – אם תשכח את הענין של שמחה, אזי חלילה וחס יוכל להימשך מזה ש"תשכח את ה' אלקיך".

וזהו גופא מה שביקשו היוונים לעשות, כי הם ביקשו "להשכיחם תורתך", שרצו שהיהודים ישכחו את התורה הקדושה, וישבו וטיכסו עצות איך יעלה דבר זה בידם, שבני ישראל האדוקים כל כך בתורתם הקדושה ישכחוה ויעזבוה, עד שראו שרק עצה אחת יש להם, שכאשר יבטלו מהם שמחה של מצוה, בזה יוכלו להתגבר עליהם ולעקרם כליל משורש הקדושה, ולכן ביקשו לבטל את שלש מצוות אלו שניתנו ונתקבלו בשמחה, והם עצמם מורות ומרמזות על השמחה, בכדי שעל ידי זה יוכלו לעקור את "השמחה" שיש לישראל בעשיית וקיום המצוות, וזה יגרום להם "להשכיחם תורתך"... (בסעודת ברית מילה לבנו הרב צבי הירש שליט"א – "נועם שיח" חנוכה תשע"ה, מס' 14)

הבחירות הסתיימו - אבל לא אצלינו

חודש חשון תשפ"א

מאת הרה"ג רבי שלמה זלמן פרידמאן שליט"א
אבד"ק סאנטוב

קול אגש
0722-722-733

Torah Animate

Elections Are Over – But Not for Us

November 2020

Horav Shlomo Zalman Friedman Shlita

Rav, K'hal Zichron Elazar Santov
Lakewood, NJ

בכון אפריון לשלמה

לייקוד

9996551.z@gmail.com

Copyright © Studio@gmail.com 848-373-9632

משולחן הקוראים

בס"ד

שלום וברכה למערכת "אפריון לשלמה", מו"ל גליון "נועם שיח", שיחות הגה"צ אב"ד סאנטוב שליט"א

שלום ורב ברכות

ראיתי את הגליון בו מעלה הרב אב"ד שליט"א מזכרון זקיני הגה"צ בעל "להורות נתן" זצוק"ל, ומאוד מאוד נהניתי מהדברים.

יה"ר שישפיע ממרומים טוב לכלל עם ישראל ובמיחוד למוקרי זכרו הטהור.

זכר צדיק וקדוש לברכה

בברכה

יעקב יצחק ביזרמן

בן כ"ק אדמו"ר מלעלוב ירושלים שליט"א

כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ מונטריאל שליט"א

פ"ק
 ל כ"ק אדמו"ר מוויזשניץ מונטריאל שליט"א
 אב"ד סאנטוב
 לא זקנה צאת בהצמחה אישות ובהבא מתא
 זיתא זק יושב על הקינסטים מה שאתה שולח
 זכור זמנא נרבה בקריית סוקים מצה
 וזעור הישג שיצרכי זהנסיף צוב שיהנה מהן קני אגפ
 ונזיקר יוצרי הישג שגם מצד תינאה רק נחת
 מכל מצו ואין און וחסי יכצפין כל ימי חייך זקניא זקניא
 דיצבם בדושה"ט האצפה ליטוסת ה'
 אהרן הבה"צ אהר"ס אוויזשניץ זצ"ל זצ"ל
 אאנטיאל קאנאדא

לאחר 18 שנה...

מתוך דרשה בברית מילה

של הילד אלעזר ב"ר מאיר דוב פרידמן נ"י

יום ה' פרשת וישלח, י"ז כסלו תשפ"א

בביהמ"ד בראד וויליאמסבורג

זה לא סוד - ס'איז דער סוד פון גאנץ בראד - שלפני שנים רבות, עברו חסידות וויז'ניץ בא"י תקופה קשה ר"ל. באותה תקופה למדתי בארץ ישראל, ולקחתי את המצב אל לבי, והדבר קרע את נפשי לגזרים. פעם אחת, בשהותי ליד שריד בית מקדשנו הכותל המערבי, פגשתי את ה"בעל צדקה" המפורסם, וידדנו וידיד כל בית ישראל הרה"צ רבי דוד לייב שווארץ זצ"ל (שאתמול היה היראצייט שלו), וניגשתי אליו ואמרתי ככאב מעומק לבי "פעטער טייערער, וואס גייט דא זיין??..."

ר' דוד לייב שמע את כאב לבי בכבוד ראש, והסתכל עלי במלוא הרצינות, והרים את ידיו, והחווה לעבר הכותל ואמר לי:

דו זעסט דעם וואנט? - שטעל זיך אוועק מיט'ן נאז צום וואנט, און פארגיס טייכן טרערן פאר'ן הייליגער באשעפער - שריי אויס "אבינו מלכנו קרע רוע גזר דיננו" - און די וועסט זעהן אז צום סוף וועט דער הייליגער באשעפער אויסהערן דייעע תפילות... (אתה רואה את הכותל הזה, העמד עצמך עם האף להקיר, ושפוך נהרות דמעות בפני הבורא כל עולמים, ותצעק מעומק לבך "אבינו מלכנו קרע רוע גזר דיננו", ואז תראה שלבסוף ישמע הקב"ה את תפילותיך)...

ואכן כך עשיתי, וב"ה לאחר שמונה עשרה שנה, התקבלה תפילתי לרחמים ולרצון...

בשבת העעל"ט (פרשת ויצא תשפ"א) היה יומא דהילולא של הרה"ק ה"בת עין" זי"ע. העולם אומרים, שמחותי גה"צ כ"ק גאב"ד בראד שליט"א - הוא ה"בת עין" של הדור, כי הוא גילה את ה"בת עין" לעולם, על ידי זה שהקים את התלמוד תורה המפואר "בת עין" בעיר הקודש צפת. ואני אומר: לא מחותני אינו ה"בת עין", מחותני הוא ה"עין" - "טוב עין יבורך!" (משלי כ"ב, ט'), כלתי - היא ה"בת-עין"...

בית המדרש צמח צדיק וויניץ
בנישית פון אויטרי שליט"א
Congregation Tzvi of Williamsburg
782 Myrtle Ave. Brooklyn N.Y. 11249

שהשמה במצונם

... סגור ליהודים בלבד ויש להחזיר כספי הדין לבעלים...

מאיר דוב פרידמן ז"ל
הרה"ק סאנמיץ שליט"א
לרגל חולדת בני-בנינו לעזיט
מאת ש"ס ככר תקק"ס ל"ט ס"ק בסיח"א ז"ל "כראס" 2018

משה אהרן רייז ז"ל
לרגל שפחת אירוסו נבדו לעזיט
בן לוחנו ע"ה ר' חיים מאיר אדלר ז"ל 2018

ל"ק יחסי... (מסמך חתום)

